

ciójuk ellenére is többnyire magukon viselik a kísérletezés jellegét. Rajzai, kisebb akvarelljei között már jóval több a kiforralt munka.

Két román művész mutatja be alkotásait az Ernst Múzeumban:

Alexandru Ciucurencu és Paul Erdős.

Ciucurencu festőművész csend-életének és napsütötte tájainak élénk, derűs színvilágát érvényesíti a román nép életéből és történetéből vett figurális kompozícióin és jól jellemzett arciképein is. Kevésbé találó azonban ez a hangvétel a drámaibb események megjelenítésénél. Paul Erdős grafikusművész fejlett rajztudásról és az emberi jellemek iránti eleven érdeklődésről tanúsító rajzain a román parasztok és bányászok életét örökíti meg. Mindkét művész munkássága méltó módon szemlélteti a mai Románia képzőművészeit, az alkotók részvételét a közös művészi problémák megoldásának folyamatában.

Havas Lujza

A. Ciucurencu: Május 1

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Havas Lujza

Cím:

Magyar és román művészek kiállításai

Forrás:

Nepvarosa

(Hely)

(Idő)

1959. IV. 12.

Osztályozás

708

TUD

"1959"

Személy

Jelbeszám

Az utóbbi hetek rendkívül gazdagok képzőművészeti eseményekben. A VII. nemzeti kiállítás nagy seregszemléje mellett egy sor kisebb egyéni tárlat kínálja látóival.

A Kultúrkapcsolatok Intézetének kamaratermében

Erdős Géza

képei láthatók, amelyek két-hónapos szovjetunióbeli tanulmányútról, s az ott szerzett élmények továbbéléséről számolnak be. Csaknem valamennyi kép alapélménye a festő első találkozása a tengerrel. A hatalmas víz paradís levegője lengi át a partvidéki városka utcáit, a strandolók tarka csoportjait, még akkor is, ha maga a tenger kis kék folt csupán a képen vagy egyáltalán nem is látható. Érdekes, hogy a festő nagy élményét leghívebben rögzítő, a benyomás hamvas frissességét magukon viselő képek, melyeken már maga a tenger az egyetlen téma, itthon készültek már. Emlékezetében hozta haza és itthon érlelte megragadó erejűvé őket — ez Erdős Géza alkotói módszerének legfőbb erőssége. Várakozással tekintünk új élményekkel gazdagodott művészetének további kibontakozása elé.

Soproni Horváth József,

Sopron népszerű festője a Nemzeti Szalonban rendezte meg nagy gyűjteményes kiállítását. Nyomon követhetjük sajátos és egyedül álló akva-

rell-festészetének kibontakozását a korai képek vibrálóbb, foltszerűbb felfogásától újabb képeinek az olajfestmények színeivel és teret érzékeltető hatásával vetekedő rendkívüli műgondjáiig. Témája csaknem kizárólag az elfogódott együttérzés az elesettekkel. Szenvedő, életük tragikus óráit átélő embereket, vagy csak egyszerűen szomorkodókat látunk. Csendes mélabú árad el szép-testű fiatal aktjain és szeretett városa tájain, de még munkábrázolásain is. A művész legmélyebb érzéseinek tükrözői ezek a festmények. Kevés ünneplés, sok nehézség és megpróbáltatás jutott osztályrészeül hosszú pályafutása során. Annál nagyobb örömeire szolgálhat a mesternek és városának az elmúlt években elnyert

Munkácsy-díj után ez a kiállítás, amely a budapesti emberek százaival gyarapítja művésze becsülőinek táborát.

Kontruszty László

újabb műveinek kiállítása a Lenin körüti Derkovics-teremben van. Művészi munkássága több évtizedes. A háború előtti művészet leghaladóbb csoportosulásához, a Szocialista Művészcsoporthoz tartozott, s a felszabadulás óta is szakadatlanul dolgozik. Hogy nevével mégis ritkán találkozunk, személyes szerénységén kívül annak tulajdonítható, hogy sohasem állapodik meg egyetlen kialakult formai megoldásnál, hanem nyugtalanul keres minduntalan új és új utakat. Képei ezért érzelmi telítettségük és átgondolt szinkompozi-

Soproni Horváth József: Formázók